

عنوان مقاله:

سیره امام صادق (ع) در برخورد با اهل رأی و قیاس در آموزه های دینی

محل انتشار:

اولین همایش مکتب امام صادق (علیه السلام) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

زهرا ترک لادانی - کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

عصر امام صادق (ع) یکی از پرتحول ترین دوران تاریخ اسلام است؛ این دوران با تضارب افکار و اندیشه ها و پیدایش نحل مختلف و انواع انحراف ها و بدعت ها و عقاید باطل در جامعه همراه بود. یکی از این انحراف در میان اهل سنت جریان رأی و قیاس به مرکزیت کوفه بود. اوج رأی گرایی و روی آوردن به قیاسی در این دوران به حدی رسیده بود که می توان به جرأت بیان کرد بیشترین تلاش فرهنگی امام صادق (ع) مبارزه با رأی گرایی بوده است. در آن دوران از فقهای رأی گرا می توان به ابن شبرمه، ابن ابی لیلی و ابوحنیفه اشاره کرد. امام صادق (ع) با ارشاد و راهنمایی فراوان آنها را از عمل بر پایه رأی و قیاس باز می داشتند و بعد از لعن و نفرین نسبت به غلات، بیشترین لعن از امام صادق مربوط به ابوحنیفه به خاطر عمل به قیاس بوده است. امام صادق (ع) برای حفظ شیعیان از افتادن به دام رأی و قیاس، طرح تفریع فروع از اصول را به برخی از اصحاب خود که قدرت تمیز میان اخبار و احادیث را داشتند، یاد دادند و همچنین این افراد را مرجع پاسخگویی مردم در مورد احکام و سوالات مستحدثه و برطرف کردن شبهات مردم قرار دادند.

کلمات کلیدی:

امام صادق (ع)، رأی گرایی، قیاس، کوفه، ابوحنیفه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/526922>

